

Jõulusalmõ Padari Ivari salmivõistlusõlt 2021. aastagal

1.

Nelä mehe lugu

Vana miis võtt saapa jalast,
lundi pääst ja kaska säläst.
Nigu nännü olõs varast,
ruttu akna mano karas:
„Kats päässä pikku miist
õkva joosi müüdü siist.
Läämi kaemi ussõ päält,
parembahe nätä säält!“

Korgõ kott oll ussõ takan
kardohkidõ vanan vakan.
Vanaesä tundsõ kotti.
Tä oll asast saanu sotti:
„Kats päässä pikku miist
käänü jouluvana iist.“

Latsõsuu säääl selgüst nõud:
„Kost päkädsidel sääne jõud?“
Punast helkse kõivu takast.
Kiäki säält liikma nakas.
Mehepoja olli tassa,
kumbki midägi es kõssa.
Kats päässä pikku miist
mõtsa joosi elo iist.

Silvi Jansons

2.

Lumõlilli aknõ pääle om
joonistanu üüse joulukuu.
Mõtlõmi täämbä õnnõ hääle
ja toomi tarrõ joulupuu.
Soovimõ ütstõõsõlõ tervüst
ja meelerahhu süäme sisse,
läüdämi joulupuul küündle
ja lasõmi pühä tarrõ sisse.

Ene Säinast

3.

Viil hämmär om päiv ja pümme om üü,
a heng näge uskmalda valgust.
Är tulõ tetä viil viimätse tüü
ni oodami joulukuu algust.

Mi suuv om täämbä selge
ja lindas üle maa –
et hummõn olõs helge
ja parõmbas vii saas.

Ene Säinast

4.

Pümme aig saa poolõs,
valgõmbas lätt päiv.
Taivataadi hoolõs
om võtta süälest vaiv.
Anda meile jõudu
hoita hinnäst tiil,
kos mi helge mõttö
usku andva viil.

Ene Säinast

5.

Kõivoossal tsirgu riah
uutva umma kõrda.
Pühhis näilgi lavva pääl
söögis pantu mõnda.

Ene Säinast

6.

Kullõ, kuis helises taivas,
kullõ, kuis helises maa.
Süälest tuu hellin tulõ,
joulus tervüst sul saat.

Ene Säinast

7.

Väiku tsirk, sul külüm
om ossa pääl.
Sul panõ süvvä vällä,
sõs kõigil pühä hää.

Ene Säinast

8.

Päävähelk ja lumõvalgus,
käeh om joulupäävä algus.
Võta vasta kõik mi soovi,
elost rõõmu leüda proovi!

Ene Säinast

9.

Rõõm pühhist om nii suur,
et är mu sisse ei mahu.
Võta sõs osa hindäle tuust
ja lasõ henge tulla rahu!

Ene Säinast

10.

Lühku ja pümme om päiv,
valgust and õnnõ lumi.
Külm tekse härmä puu
nigu illos talvõuni.
Panõ tarrõ palama küündle,
tuli pliidi all vilgus.
Nigu rõõmupisarit
küündlerasva tsilgus.
Pallo mu süämeh om tenno
ja häd miilt olnust.
Tennä taivast ja ooda,
ka hummõn om elo illos.

Ene Säinast

11.

Kas mi latsõ, võrokiilse,
jõuluvana, olõmi sul meelen?
Vast olõt siiäpoolõ tiil,
kuid kas mõistat võro kiilt?
Kuis mi sukka kõnõlõmi,
eri keelten naaraskõlõmi?
Kas sa mõistat mi kingisuuvõ,
keelest arvo saada pruuvsõt?
Naklu talla ala himost vanaimä,
nilbet väega pelgäs timä.
Vanaesäle võit kirvõ tuvva,

hää tal halgõ lahki lüvvä.
Pinil vitamiini vaja,
muido väega karvu ajas.
Sõsaral om tsäron pää,
hiussõ-õli olõs hää.
Velele tuu pääväprilli,
las ta hoit nii ummi silmi.
Kaalakõrd tuu imäle,
kuldnõ miildüs timäle.
Esä kangõ tüümiis,
tallõ kõgõlinõ tüüriist.
Esi tahas kuhti vahtsõt,
niitega ja peris nahksõt.
Ku sjoo kõik om pallo kallis,
mingu-õi palõhst hallis.
Kae no esi, mis sa saat,
olõt sa jo jõulutaat.

Helen Tambets-Telk

12.

Kiä om tuu väiko asamiis,
kiä salahuisi käuskeles mu tarrõ piten?
Om hummokul mu tuhvli seen
vehverkuuk kumpvekiga üten.

Murõ lasõ-s mul maada
üü otsa kai ma ümbretsõõri,
õnnõ krabinat oll kuulda,
es näe ma tarõn võõrit.

Akna takan paistsõ kuu
ja uma kiire pikkä ai.
Mul vallalõ vaiu suu,
kui kiirega tekk mullõ pai.

Süä pess, sõs saisatas...
Üts väiku miis mu mano
lipas piten kuukiirt hõbõdsõt,
perän kumpvek, rassõ maru.

Parhilla teedä sai,
kiä käuskeles mu tarrõ piten,
kiä tege mullõ üüsel pai
ja mille tuhvli seen
kumpvek vehverkuugiga om üten.

Helen Tambets-Telk

13.

Kõtt täüs ja miil hää,
ku Võromaalõ tulõ talv,
sõs maa om õkvalt valgõ
ja lumõmiis, tuu vahva sell,
pist pörkna nõnas palgõ.

Om mäki vaihõl ni perve pääl
sääl külmä paarkümmend kraati
ja naabrimiis pand jõulu aos
mõtu käümä hää mitu vaati.

Tsiapõrsa lihha, kardohkat
ja hapnit kapstit söömi,
viil inne jõulõ hää kraamiga
kõtu joba täüs mi löömi.

Jaanus Mark

14.

Pümme värk

Jõulumiiis tull Võromaalõ
kaema toda imet,
et *pümme* siinmail tähendäs
kiräkeeli „pime“.

Et olõs iks valgõmp siih,
tä üten võtsõ lambi
LED, kett perrä vinüsi,
pirnõ nigu laudah lambit.

Säädse lambiketi puuhtõ tä,
kuusõ olõ-õi määndsegi palmi,
„pime“ õkva ärä kattõ säält,
latsil jõulusalmi valmi.

Jaanus Mark

15.

Elo nigu herneh

Kuusõ tarõn ehitü
ja küündle andva valgust,
viirustõvõ minemä saadami
ja kitämi uvvõ aasta algust.

Tuu tulõ parõmb nigunii,
kos õks ta mi käest pääses,
om Võromaal meil elo hää,
haussi ei jää ilmangi vähäs.

Jaanus Mark

16.
Hellevalgõ

Om Võro kandih mäki pääl
talvõl vissi laskõ umbõlõ hää,
ku tagomanõ ots käü vasta maad,
omma püksi õkva valgõmba,

Jaanus Mark

17.

Om pikk taa joulõ uutmisõ aig
ja salmõ päähä saamisõ vaiv.
A ku karmanin sul mobla om,
olõ-õi sa taadi iin ku kala tumm.

Om tävveste arvusaamalda,
kuis vanasti eleti moblalda...
Sul pään pidi olõma ütskõrdüts,
muido kipõstõ varnast võeti vits.

Om vitsahirm nüüd tundmalda
ja kiäki ei jää kingildä.
Saava pallo uma tahtmisõ,
ku kingis mobla vahtsõnõ.

Küllli Mürsepp

18.
Jõulu jo tulnu

Junkadi-jankadi, jõulu jo tulnu!
Lummõ ilusat üle vällä pantu.
 Jõuluvana uhkõ, hää! Hapõn maskiga!
 Meile tarrõ astnu suurõ kotilastiga.
Kingitüisi säält vällä laskõ tulõ,
jaka nigu pesäst tulnu munnõ.
 Olõ olnu terve aasta virk ja krops,
 kingitüisi kaia – seo om nüüd lops.
Luulõtus jõulumehete loetu huuga.
Tullit tervüst, õnnõ, rõõmu tuuma,
uvvõ aasta parõmba nüüd luuma.

Arved Vaab

19.

Joulumehe sõbõr Ruudi

Joulumiis, sa vahva miis,
torõdas mi jõulu tiit.
Ruudi om iks saani iin,
kipõlt siia om tä tiil.

Joulumehe sõbõr Ruudi
lõudse hindäl uvvõ pruudi –
täl uvvõ tsihi silmi iin,
vana om no jalamiis!

Kinke inämp tä ei jaga,
kommõ süü ja õnnõ makas.
Luut viil sängün uvvõ kuuni,
vast tulõ tagasi iks Ruudi...

Tullgi tagasi tä Ruudi,
tarrõ tõiõ uma pruudi.
Joulumehel hää sai miil –
saan no kipõmb jõlutii!

Kaie Püvi

20.

Om mõtsa kotsil taivan kuu
ja lumõn väiku kuusõpuu.
Sääl keset mõtsa suurt ja lummõ
tuu puukõnõ jäi suikma unnõ...
Ni näkk, et om keset latsi,
kiä tandsva, laulva, löövä patsi
habõndõga vanalõ.

Vanal pikkust om ja kerre,
halat sälän tummõverrev.
Sai kingitüse egä lats,
kiä lugi salmi vai ka kats.

Kaja Kuslapuu

21.

Tarõ täüs om jõulunuhet,
imä silkas kõõgi vahet.
Oh naid latsõväänikit,
egäüts taht präänikit,
jõulumauku, keerusaia –
pühä omma jõudnu majja!
Välän joba peris pümme,
vaiksõlt satas valgõt lummõ –

satas valmis saanitii,
et tulla võissi jõulumiis.

Kaja Kuslapuu

22.

Tialanõ aknõ takan
tahtsõ kaia, kas ma maka.
Nokaga tä tassa koput,
ummi siivakõisi soput.
Timä uut jo rasvapalli
ja ka siimnid, midä valli.
Tsirgukõnõ, ei lää kavva,
kata sullõ jõululavva,
panõ sullõ sinnä pekki,
midä jõulu aigu mekki.
Panõ sinnä rasvakkerri,
mitund sorti viläterri.
Sis saat sa kah pitä pühhi,
ku söögilaud ei olõ tühi.

Viiu Kornel

23.

Jaksu sullõ, jõuluvana,
sinno uut nii nuur ku vana.
Egä ilmaga sa tulõt,
ilm su jaos ei olõ murõ.
Tulõt kas vai läbi pori,
soovikirjo läbi sorit.
Sälän egä kõrd sa tassit
kingikottõ õigõ rassid.
Kuusõ jõulus tarrõ tõimi,
ehi tä ka ärä võimi.
Su tulõkus mii olõ valmi,
tenotähes loemi salmi.

Viiu Kornel

24.

Sis, ku kätte tulõ üü,
päkäpikul nakas tüü:
kommi tulõ lakja kanda,
egä tuhvli sisse panda.
Astsõ umast kotost vällä,
talvõkasukki oll sällän,
labakinda kätte pandsõ,
sällän kommikotti kandsõ.
Lävel latõrnagi läüdäs,
latõrn tälle tiid jo näüdäs.

Astõn ärä kattõ jaks,
istsõ maha, lumi paks.
Kommikottki säläst sattõ,
kommi lumõ sisse kattõ.
Harak aiasaibast karas,
kommi timä ärä varast.
Varõs toda päält jo näkse,
kohe harak kommi käkse.
Kommi timä kokko kandsõ,
päkäpiku kotti pandsõ.
Päkäpikul lumõhangõn
näpokõsõ külmäst kangõ.
Lämmäle tä tahas pukõ,
jõuluvana kirju lukõ.
Sääl peris lähkün jänes pikut,
päkäpiku hangõst sikut,
haardsõ päkäpiku kaissu,
nõnagi es vällä paistu.
Päkäpikul hääs läts miil,
edesi läts umma tiid.
Jänesele pörkna tuu
ja ka kapsta, pallo muud.
Nüüd päkäpikk saa tetä tüüd
pikäl pümmel talvõüül.

Viiu Kornel

25.

Vüürüsen saisa ja tii pääle vahi,
aknõst paistus vana rehi.
Kõrvu ma käänä ku kass umah nahah,
nii väega kuljussit kuulda ma tahas.

Joba ma näe – aida mant tulõ
kats musta koko üle lumõ.
Vanaesä ja tõnõ om võõras,
esi tege ku hobõssit nõõtas.

Võõral punatsõ rõiva
ja takunõ hapõn.
Kae – hää suur kott
om iks üten.

Naabrimiis, teedäki Soomõst,
jõulus tull kodo õkva joonõlt.
Pini õnnõgi hakk ja ketti kakk,
meelest om lännü, kiä leibä pakk.

Jõulus tulõva kodo
nii uma ku võõra.
Kui ilmakõrd püsüs

ja viil ei pöörä.

Tarrõ läe tassa ja süä om mul hallõ,
ristmärgi tii ja jumalat pallõ.
Tinahavva viil usku ma tahas,
kõik olõ-õi tettü joht rahas.

Helle Järv

26.
Jõulu

Jõvvas-jõvvas jõulu tulla,
jõvvas esi hüä lats olla.
Jõvvas liina, jõvvas maalõ,
jõvvas kodo kuusõ taadõ
kaema, kas om äkki jätnü
mõnõ paki päkäpiku.
Kas om tuhkrugarva kana
loonu laudan mullõ muna?
Kas om sahrin sülti, vorsti –
jõululauda säetäs varsti,
imäl küdset sammõlkuuki,
esä tennü kaljajuuki?

Sa, inemine, võta aig
ja panõ küündle palama –
kõik vastussõ
 omma olõman...

Kaja Kuslapuu

27.
Näläne päkäpikk ja säidse sussi

Maru tassa hiilse küüki
veido näläh päkäpikk
kaema, kas löüd tsipa süüki
inne tüüleminekit.

Lämmind tsika, mulgikapstit –
küündle paistõl läükse lõug.
„Nüüd lää tarrõ kaema latsi,“
mõtõl päkä vahtsõl jõul.

„Säidse sussi aknalavval!“
hiitü tarõh päkäpikk.
„Tan või minnä väega kavva –
kae, et õkvalt igävik!“

Higi palgõil kinke kandsõ,
lämmäst tsiast oll rassõ tunnõ.

Nii ku säidse ärä pandsõ,
taahasamma sattõ unnõ.

Varahummogunõ tiide
hiilse hiiri kullõma.
Löüdsse sussist „jõuluimme“,
kõdit tedä vurrõga.

Lumõlille hiussõtutih,
rühkse kodo päkäpikk,
mulgikapsta kingikotih,
miil nii hää ja tenolik.

Anna-Liisa Vaher

28.

Ilmataat om lännü segi –
kaege no, mis timä tegi:
terve üü meil vihma sattõ,
lumi mäe päält ärä kattõ.
Saadi jõuluvanal pildi –
ku tä tulõ, jätku vildi.
Kiroti ka ääri-veeri,
pangu jalga kummiseerik,
sis saa astu kergel sammul,
läbi pori meile tammu.
Kuus, miä sais meil tagatarõn,
ärä ehitüs sai varõmb.
Küdset omma piparkoogi,
valmis segät jõulujoogi,
selges opitu kõik salmi,
su tulõkis mi olõ valmi.

Viiu Kornel

29.

Aian lumõmemm mul iksõ,
nõna otsast vesi tsilksõ:
„Ku ilm är lämmä poolõ pööräs,
olõ ma jo maani kõörän.
Ku ei saa ma külmärohtu,
jõulu aigu mi ei kohtu.
Mul puudu jääs sis eloväest
ja jõuluvanna ma ei näe.“
Lumõmemm oll saanu nohu,
jõuluvana tedä lohut:
„Vaest ilmataat iks arvu saa,
et jõulus valgõ olgu maa!“

Viiu Kornel

30.

Inne jõulupühhi nüüd
päkäpikul pallo tüüd:
aknõ pääl kõik tuhvli rian,
pakisoovi-kirä siän.
Sis, ku latsõ magasi,
tä näile kommõ jagasi.
Tuhvli sisse kommi käkse,
kirä umma kotti jätse.
Kiräkoti säädse riile,
jõuluvana poolõ tiile.

Viiu Kornel

31.

Sääne om jo vana tava –
aastan kõrd käü jõuluvana.
Välän olgu tuisu, tormi,
jõuluvana õks om vormin.
Latsõkõsõ tedä uutva,
kingitüisi saia luutva.
Vahel läbi lumõsao
õigõ tiiots ärä kaos,
sis saisma jääs tä keset lummõ,
kikin kõrvuga sääl kullõs:
vast minnä tulõ toda kaudu,
kost om kuulda jõululaulu.

Lumõst puhtas hindä soput
ja sis ussõ pääle koput.
Pererahvas om kõik rian,
latsõkõsõ näide siän,
salmi joba kõigil selge,
oppi näid es olõ kerge.
Koorin hõikas terve pere:
„Jõuluvana, tere, tere!“

Viiu Kornel

32.

Esä läts meil kuuskõ tuuma,
jõulumeeleollu luuma.
Ku tä kuusõ kodo tõi,
sis toda arvada es või:
et timä tuudu kuus om suur.
Mõtõl: mulgu lakkõ puur,
hallõ om jo kuuskõ lahku,
ku tä tarrõ är ei mahu.
Imä üteli: „Teemi pruuvi,
säemi kuusõ parõmb huuvi!“

Säemi külge jõulutulõ,
sis om murtu meil tuu murõ.“
Kuus keset huuvi säetüs sai,
nüüd terve pere tedä kai.
Taivaski oll väega helde,
saatsõ ehtes lumõhelbe.
Kuusõl kuum om lämmän tarõn,
kiäki tuud es taipa varõmb.

Viiu Kornel

33.

Mõtsan alas jõulurahu,
jahimiis es sinnä mahu.
Jõulukuusõ ehtes käbi,
täüskuu paistsõ ossõst läbi.
Tähe taivan – jõulutulõ,
ehtis helbekese lumõst.
Lahti läts sis tands ja trall
uhkõ jõulukuusõ all.
Tammõ ladvan üükull
passõ perrä, kiä küll tull.
Kõgõ inne kahr tull platsi,
timä perän kari latsi,
mõtsakitski pitto karas,
arvas, aig om joba paras.
Juussõ siiäpoolõ pödör,
jäneski, kes timä söbör.
Puhman siil oll kisknu kerrä,
igats jõuluvana perrä.
Repän ligembäle hiilse,
susi pito puhmast piilse.
Susi muhedalõ muias,
ku mõtsatsiga tullõn ruias.
Orrav puie otsan rähkli,
täl üten olli võetu pähkli.
Kes sei haina, kes sei lihha,
es olõ umavaihõl vihha.

Kiäki sääl ei purõ, poksa,
kooni pühä saava otsa.
Varsti läbi paksu lumõ.
jõuluvanagi näil tulõ.

Viiu Kornel

34.

Ku talvökönõ olõman,
om jõulukönõ tulõman.
Ku kuusõl kündle palaman,
tiid salmi pääst nii Mats ku Mann.

Milvi Panga

35.

Joululaul

Ütle, kulla joulumiis,
mille sa ei olõ sokk.
Ku sa mullõ hääd vastust
anna-ai, om JOKK.

Õgatsugu pedofiile,
mina, lats, ei rahulda.
Uma „vitsa“ võit sa pista
umma „kotti“ mahulda.

Annaq mullõ kätte pakk,
miä mu ima-esä ostsõ sul,
ja esi lasõ jalga
va Jämejala hull.

Mina olõ lats ja mul
om õigust üleliia.
Anna kähku kätte pakk
ja är jäägu inämb siiä.

Valdo Valper

36.

Jõulumees

Viirus meil siih ringi kollas,
a joulumiis pelgäi tulla.
Molomask om suu iih,
nii viirus mullõ nakai siist.

Maria Rahasepp

37.

Tere, kallis jõuluvana,
kos sa ollit tallõ aja,
uutsõme jo ammu sinno,
puhtast teime kõik mi raja.

Ollime kõik latsõ hää,
salmi meil om häste pääh.
Tahas joba kinke kaia,
kas om kõik, mis hindäl vaia.
Kullakallis jõuluvana,
tulõ aasta peräst jälki,
sõs ma olõ veido vanõmb
ja ka salmikõ saa parõmb.

Riina Koido

38.

Tere, kallis jõuluvana,
las ma toeta hinnäst vähä,
jalg om veido pehme all,
oh mitte tuust, et om pohmell.
Lihtsäle liha söönü veido,
kala jaos ei jätku rahha,
kana aase kaagutama,
salat jänku tundõ loose.
A mis om sul sääl kingikotih?
Kas ehk miljon rahapotist,
vai om uhkõ loterii,
mille iist om autu prii?
Oh, avitas väikost kommikotist,
suurt ei olõ vajja,
mul ei olõ hambatohtro rahha.

Riina Koido

39.

Jõulusõbõr

Tiido-miiso leso pääl.
Lämmi kõtul, hää om sääl.
Õlõi üuse maada mahti,
vajja huult ni pitä vahti.

Vajja kaia, kas tä tulõ,
ku om ärä lastu tulõ.
Jõulu aigu käü tah üts,
kinkal pääh om verrev müts.

Pässäpikk om hoolõh nüüd,
täl om tähtsä jõulutüü.
Iks koh latsõ omma hää,
sinnä tuu tä jõuluhääd!

Peräh veidü juttu aia,
vana sõbõr üle kaia.

Terve aastak müüda lännü,
tiido-miiso uut jo ammu.

Ervin Ahti Org

40.

Iks ooda!

Kae, no kae, jõulumiis,
kiä tah saistas jäl su iih!
Ma!
Imehtät? Tunnõ-i?
Veitkese pikembäst kasunu
ni taldreku peris tühäst süü.
Ütskõrd üts mahtu päähä.
Õnnõ tuu säitsmega jää-es...
Kilemaja ussõ panõ kinni,
imä ku hõikas edimäst kõrda.
Inämp taad vanna kassi
hannast ei kisu,
tuud noorõmbat
jah, paar kõrda vast...

Nii väega oodi sinno!
Kas iks timahavva tulõt?
Lupa, et alati tulõt
ni peris olõt!
Mis tuust, et vaihõl
nii tutva helüga
kõnõlõt.

Ervin Ahti Org

41.

Latsõpõlvõ jõuluõdak

Jõuluõdagu sikin-sakin
hõljos üle hämärä ao,
kõogi- ja tarõpõrmandu nakin
sakõst käümisest meelest ei kao.

Verivorsti ja kapsta lõhna
pilva õhku õdagu juunt,
välän külmäpükäl ohkas
ja esä tarrõ tuu üsäga puu.

Tarõn kuusõlõhn kõditas miili
ja kuusõvidinit tahami pututa kõik,

veli tikust pand palama küündlit
ja jõulumiistki nüüt uuta või.

Astrid Linde

42.
Seletüs

Nuuri Estimaa mihi
om tabanu buum,
näil kõigil om lõua pääl
habõ ku luud.

Ei põhjust ei tiia,
kas sääne om muud,
televussõri pildin näil
karva peidetü suu.

Ütsainumas seletüs
päähä tull mullõ:
jõuluvana käest ammõdi
võtva kimmäle üle.

Astrid Linde

43.
Ilmavana

Ilmavana tegi tüngä,
tahtsõ klaari vana lüngä,
hulgimb lummõ puistas pilvist,
külmäkraatõst vesi silmin.

Kes täl meele mõros tegi,
kuuri all nüüd ikõs regi,
maa om must ja porinõ,
jõuluvana torisõs.

Astrid Linde

44.
Kiä üteli: timahavva jõulu jäävä är
ja et koroona peräst sääne värk?
Ei tohe usku kõkkõ, midä kuulõt,
ka timahavva jõulõ peetäs suurõlt.

Taat tulõ, esä saapa jalah,
ja imäl ahon küdsäs kala.
Lats salahuisi kingi üle kai,
hää miil, ku maskih jõuluvanalt nuu ka sai.

Kae noh nalja, jõuluvanal
hapõnt olõki-õi vaia,
asõmõlõ kõlbas mask,
kingi kätte – asi vask.

Kaja-Riina Plumann

45.

Ma löüdse mõtsast väiku kuusõ
ja jäti kasuma tä umal juurõl.
Ku kodo tulli, võti pintsli kätte
ja nüüd ma, jõulutaat, taa näütä sullõ ette.

Ma soovi teile jõulurahhu
ja tuu, miä tarrõ är ei mahu,
võit puistada sis üle maa
nii maailm parõmbas meil saa.

Kaja-Riina Plumann

46.

Kahr ja päkäts

Sõs, ku kahr om talvõunõn,
müttäs päkäts pehmen lumõn.
Unõmõttin kahr om suvõn.
Päkä mõttö kündletulõn.

Sõs, ku päkäts suvõunõn,
kahr käü ümbre jaanitulõ.
Päkäts näge unõn talvõ,
kommikott kuis saasi salvõ.

Mariko Faster

47.

Jõuluhani

Kinni võtta, ärä tappa
tahtva mehe hani vapra.
Hani pakõs kimmält iist,
läbi muast, läbi viist.

Kvaak, kvaak, kvaak!

Hani lindas, nõsõs õhku,
perän sapitsas hind põhku.
Miihil hinge all om kraat,
jõululavval veganpraat.

Kvaak, kvaak, kvaak!

Mariko Faster

48.

Kattõ muudu rahvas

Vanaaigsõ talvõtiiga
kerikudõ minti riiga.
Põraaigsõ asfalttiiga
sõidõtas iks bii-em-wiiga.

Vanal aol pernanõ Liide
mõskma kerikut säääl viidi.
Tulõ palli, kinni hing.
Bii-em-wiin käü bling ja bling.

Sündünü om jeesuslats.
Ristirahvas, rõõmusta!
Vahtsõ kummi, mötlõ Ats!
Lasõ nii, et maa om must.

Mariko Faster

49.

Jõululaut

Jõulu tulõva kõigilõ, nii vaesilõ ku rikkilõ,
lehmile ja lambilõ, kanulõ ja kikkile.
Jõulu andva kõigilõ tühä iistki midägi,
hobõsõlõ, kitsõlõ, uma jao saa tsigagi.

Jõulu toova kõigilõ – latsõ seime, muna pessä,
viirukit ja mürri, makõt süüki nõna ette.
Jõulu jätvä kõigilõ – muru leibä, pangi kesvä,
latsõlõ, kiä olnu hää, kuhja kinke, kaalakette.

Mariko Faster

50.

Tsirgukõsõ saava siimnit,
aknõ takka pandas pekki.
Vaenõ jõuluvanakõnõ
raasukõistki ei saa mekki.

Kõik saia-vorsti omma valmi,
a tälle loetas õnnõ salmi.

Milvi Panga